

RIKSDAGEN

Riksdagen har antagit Kungl. Maj:ts förslag till beskattning av vissa *legala livräntor* (prop. nr 166, bev. bet. nr — se häfte 7 denna årg.)

Det förslag till *ändringar i taxeringsförordningen*, som framlades i prop. nr 160, har nu biträttats av riksdagen (bev. bet. nr 46, se häfte 6 denna årg.) Utförlig redogörelse kommer senare att lämnas för de nya reglerna om uppgiftsskyldighet, anteckningsskyldighet, skönstaxering, taxeringsrevision och eftertaxering även som rörande fastighetstaxering.

Skogsvårdsavgiften skall för år 1955 utgå med en och en halv promille (bev. bet. nr 20).

Den statliga inkomstskatten för fysiska personer, oskifta dödsbon och familjestiftelser skall under budgetåret 1955/56

utgå efter samma *uttagningsprocent* som hittills, d. v. s. 110.

Av konjunkturpolitiska skäl har den statliga inkomstskatten höjts för *aktiebolag* och *ekonomiska föreningar*. Skatten för aktiebolag har höjts från 40 till 45 procent vid 1956 års taxering och till 50 procent fr. o. m. 1957 års taxering. För *ekonomiska föreningar* har skatten höjts från 32 till resp. 36 och 40 procent. Den ökade skatten skall preliminärt erläggas fr. o. m. uppbördsterminen i september 1955. Ytterligare preliminär skatt skall därvid erläggas med ett belopp motsvarande 20 procent av den i hemortskommunen under uppbördsterminen till betalning förfallna skatten (prop. nr 196, bev. bet. nr 52).

Beträffande de nya reglerna för företagsbeskattningen hänvisas till särskild redogörelse.

förutsättning dels att militärtjänsten icke överstiger 48 dagar i följd eller — såvitt gäller personal vid marinen — 60 dagar i följd, dels ock att till myndigheten överlämnas ett av vederbörande arbetsgivare utfärdat intyg att den reservanställda innehar civil anställning från vilken han äger uppbära lön under tiden för militärtjänsten.

Ortsavdrag i visst fall.

Enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt äger ogift skattskyldig, som haft hemmavärande barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, och som haft husföreståndarinna, rätt till Ortsavdrag med samma belopp som gift skattskyldig. I stadgandena härom anges att med ogift

skattskyldig jämställes änklings, änka eller fränskild.

I motionen II: 183 av herr Cassel m. fl. har gjorts gällande, att enligt nämnda författningar avdrag för husföreståndarinna icke kunde medgivas skattskyldig, som utan att äktenskapsskillnad förelegat under beskattningsåret ej sammanlevt med andra maken. Det framhålles, att frågan blir aktuell särskilt i de fall då hemskillnad föreligger mellan makar. Motionärerna har därför yrkat sådan ändring av de ifrågavarande stadgandena, att det i desamma skulle klart utsägas, att med ogift skattskyldig jämställdes ävenledes gift skattskyldig, som under beskattningsåret icke sammanlevt med andra maken.

Bevillningsutskottet har i sitt av riksdagen godkända bet. nr 40 anført bl. a. följande:

Det kan givetvis göras gällande, att de förevarande stadgandena angående ogift skattskyldig icke kan avse gift skattskyldig, som utan äktenskapsskillnad — eventuellt på grund av hemskillnad — icke sammanlevt med andra maken. Enligt vad utskottet under hand erfarit har emellertid beskattningsnämnderna icke varit främmande för en sådan tillämpning av stadgandena i fråga, att avdrag för husföreståndarinna medgivits, då skattskyldig erhållit hemskillnad eller förhållandena utvisade att varaktig söndring föreläge i äktenskapet. Dessa omständigheter utvisar enligt utskottets mening, att det föreliggande spörsmålet är en tolkningsfråga, vilken emellertid såvitt utskottet kunnat finna icke varit föremål för prövning i högsta instans. Rörande tolkningen av gällande författningar i detta hänseende

ankommer det icke på utskottet att uttala sig. Utskottet finner, att det i första hand måste anses önskvärdt, att klarläggande sker rörande innebörden av de nu gällande bestämmelserna i ämnet. Först sedan ett sådant klarläggande skett, finnes anledning att taga ställning till frågan, huruvida den i lagstiftningen nu givna regleringen på detta område kan anses tillfredsställande.

Den frågan kan dock givetvis ställas, huruvida en lagstiftning i den av motionärerna önskade riktningen vore lämplig. Vissa skäl kan som motionärerna framhåller otvivelaktigt anföras för att jämväl särtaxerade eller i varje fall hemskilda makar skall äga rätt till avdrag för husföreståndarinna. Å andra sidan måste en sådan lagstiftning ur vissa synpunkter väcka betänkligheter. Sålunda skulle med för närvarande i övrigt gällande bestämmelser om ortsavdrag äkta makar, om de var för sig hade hemmavarande barn och husföreståndarinna, genom särtaxering kunna erhålla ortsavdrag med dubbelt så stort belopp som om de sammanlevde. I ortsgrupp V skulle exempelvis kommunalt ortsavdrag kunna erhållas med 4.000 kronor och statligt ortsavdrag med 8.000 kronor. Dessutom kommer den statliga inkomstkatten för vardera maken att beräknas efter den för gifta skattskyldiga avsedda skatteskalen med lägre progressivitet. Utskottet har med det anförda icke velat i och för sig taga ställning till den föreliggande frågan utan endast antyda att en lagstiftning i enlighet med motionärernas yrkande icke bör utan närmare överväganden genomföras.